

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 18.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874758352/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

til den før saa øde Kirke! Det er en Selvfølge, at Byens Honoratiories kappedes om at gøre Selskaber for den mageløse nye Præst, der i Privatlivet fuldt saa vel som i Kirken vandt alles Hjerter. Hans let afdæmpede Værdighed, som hans mandige Skikkelse gav Relief, forenede sig med en munter Oprømted. Hans æstetiske Belæstthed røbede sig i træffende Citater under Samtalen; selv en Historie, der ganske let strejfede hen mod det tvetydige, kunde han give til Bedste i en gratiøs, henglidende Tone. Men hvis en klodset Gæst spillede videre og tungere paa den Streng, kyste Præsten ham tilbage med et myndigt, fortørnet Øjekast. Han holdt meget af at tage Del i de unges Lege. De unge Damer flokkedes om ham; han kunde fortræffelig pjanke lidt med dem, ja om man vil gøre Kur, men da var der i hans Maade noget, der kunde opfattes som Ironi over en Situation, som han naturligvis var vokset fra, men som han af faderlig Godmodighed gik ind paa for en Aftens Tid, da det jo lod til, at alle glædede sig derved. Kom Talen i ældre Mandfolks Kreds ind paa Politik, behandlede Pastor Alstrup de paa Bane værende Spørgsmaal paa en spøgefuldf afvisende Maade, som noget, der laa under eller dog uden for hans Sfære, men erklærede ganske i Almindelighed, at han var konservativ i politisk som i kirkelig Henseende.

Fru Cecillie havde ikke faaet nogen religiøs Opdragelse. Faderen havde ganske i Almindelighed Had til Præster, som han altid kaldte de sorte Marrekatte og beskyldte for alt ondt, navnlig for Peugegridskhed; selve de religiøse Spørgsmaal havde han næppe viet synderlig mange Tanker, han var i hvert Fald uden religiøst Gehør. Han kom aldrig i Kirke, og da Datteren heller aldrig følte noget Savn deraf eller Trang dertil, kom hun der heller ikke. Staal omgikkes vel en Del af Egnens Præstefamilier. Det var væsentlig paa l'Hombren Vegne, heller ikke undlod han af Høilighed mod sin Sognepræst en Gang imellem at køre hen og høre ham prædike, men han tog det som enhver anden Visit eller Forretning. Det, Præsten sagde, mente han, kunde være meget godt og fornuftigt, men naar alt kom til alt, var det da noget, som man nok kunde finde paa selv. Hans Kone undskyldte sig med et eller andet Arbejde, naar han kørte til Kirke, og da han gerne fik Godsforvalteren til at gøre sig Selskab og saaledes undgik at blive ene, trængte han ikke videre paa hende. Da hun kom til S. og bosatte sig der, hørte hun vel hos de Familier, som hun gjorde Visit hos, Lovtaler over den mageløse, nye Præst, men hun tænkte ikke videre derved og gik heller ikke i Kirke.